

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **G.D.**, so sídlom vo Z., IČO X., zastúpeného Mgr. F.R., advokátom so sídlom v B. proti povinnej **O.L.**, IČO X., zastúpenej JUDr. J.G., advokátom so sídlom v H., **o vymoženie 377 647,22 € a trov exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 4 Er 870/2005, na dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. apríla 2010 sp. zn. 18 CoE 162/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. apríla 2010 sp. zn. 18 CoE 162/2009 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 13. januára 2009 č.k. 4 Er 870/2005-330 návrh povinného na zastavenie exekúcie z 9. júna 2008 zamietol. Vychádzal zo zistenia, že povinný neuviedol dôvody a nepredložil súdu doklady preukazujúce skutočnosti, na základe ktorých by súd jeho návrhu na zastavenie exekúcie mohol vyhovieť, a preto súd dospel k záveru o nesplnení podmienok pre zastavenie exekúcie podľa ustanovení § 58 a § 57 ods.1 písm. b/ a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej Exekučný poriadok).

Na odvolanie povinného Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. apríla 2010 sp. zn. 18 CoE 162/2009 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že exekúciu zastavil a žiadnemu

z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že 27. októbra 2005 spoločnosť G. s.r.o. podala návrh na vykonanie exekúcie proti S., a.s. a O.L. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. augusta 2000 sp.zn. 14 Cb 8297/94 v spojení s s potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2001 sp.zn. 6 Obo 152/2002. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2006 sp.zn. 1 MObdo V11/2005 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. augusta 2000 sp.zn. 14 Cb 8297/94, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2001 sp.zn. 6 Obo 152/2002; po vrátení veci na ďalšie konanie Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 2. mája 2008 sp.zn. 2 Cb 5/2006 žalobu v celom rozsahu zamietol. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku a § 251 ods. 1 O.s.p., hore uvedené dôvody sú dôvodmi na zastavenie exekúcie a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, jeho prípustnosť dôvodil § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keď za správny nepovažoval záver odvolacieho súdu o zastavení exekúcie, pretože podľa dovolateľa neexistuje žiaden zákonný dôvod (v zmysle § 57 ods. 1 a 2 exekučného poriadku), pre ktorý by bolo možné exekúciu zastaviť. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. augusta 2000 sp.zn. 14 Cb 8297/94, ktorým bola O.L. uložená povinnosť zaplatiť G.D. 11 377 000 Sk nebol zrušený. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2006 sp.zn. 1 MObdo V11/2005 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. augusta 2000 sp.zn. 14 Cb 8297/94, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2001 sp.zn. 6 Obo 152/2002 vo výrokoch, ktorými bolo žalobe vyhovené voči žalovanému 2/ S., a.s. a vec vrátená Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie, ktorý rozsudkom z 2. mája 2008 sp.zn. 2 Cb 5/2006 žalobu zamietol. O odvolaní G.D. Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením z 13. októbra 2009 sp.zn. 6 Obo 60/2009 a opravným uznesením z 3. decembra 2009 rozsudok v napadnutej časti (uplatnených úrokov proti žalovanému 1/ O.L.) zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Konanie na Krajskom súde v Košiciach vo vrátenej časti doposiaľ nebolo skončené.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd zmenil rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietla.

Povinná považovala dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za riadne vysvetlené a vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimocnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, lebo možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie, ktoré je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa §109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V tomto prípade je dovolaním oprávneného napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, preto jeho procesná prípustnosť je daná v zmysle § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Dovolanie oprávneného by mohlo byť procesne prípustné (i dôvodné), ak by konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa (aj so zreteľom na obsah dovolania) zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku i uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ existenciu niektorej z procesných vád konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil (ani nezdôvodnil) a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť (a dôvodnosť) jeho dovolania preto z dôvodov uvedených v citovanom zákonom ustanovení

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej.

Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za prejav a dôsledok tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods.

2 písm. b/ O.s.p.) považuje nepreskúmateľnosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia (viď napr. R 111/1998).

Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Týmto kritériám musí nepochybne zodpovedať rozhodnutie súdu vydané v občianskom súdnom konaní. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (porovnaj napr. *Georgidias c. Grécko* z 29. mája 1997, *Recueil III/1997*), avšak musí zodpovedať požiadavkám zakotveným v § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument (*Georgidias c. Grécko* z 29. mája 1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19. februára 1998).

Súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06). Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) totiž vyžaduje, aby súdy založili svoje rozhodnutie na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokúvanej veci (III. ÚS 305/08). Právo účastníka súdneho konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia je jednoznačne takým procesným právom, ktoré mu je v občianskom súdnom konaní priznané za účelom obhajovania a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Zákonné požiadavky na odôvodnenie rozsudkov vyplývajú z § 157 ods. 2 O.s.p.; obdobne tomu je aj v prípade uznesení (§ 167 ods. 2 O.s.p.). Jeho účelom je predovšetkým

doložiť správnosť rozhodnutia ; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia rozhodnutia sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy účastníkov a ich konečné návrhy, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočností, ktoré mal preukázané, a právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Ak súd svoj právny záver v rozhodnutí riadne neodôvodní, jeho rozsudok zostáva nepreskúmateľný.

Keďže odvolací súd pri zmene rozhodnutia (§ 220 O.s.p.) nahradzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa, musí jeho rozhodnutie aj v tomto smere obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie zahrňujúce výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Len takéto rozhodnutie možno označiť za preskúmateľné (§ 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že dovolateľ spochybňuje správnosť skutkového zistenia odvolacím súdom ohľadom existencie dôvodu pre zastavenie exekúcie, ktorým má byť zrušenie exekučného titulu voči O.L. v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky vedeným pod sp.zn. 1 M Obdo V 11/2005 (v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora).

V odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu sa uvádza „Odvolací súd z *predložených listinných dokladov* mal ďalej preukázané, že: Rozsudkom sp.zn. 1 MObdo V 11/2005 zo dňa 31. júla 2006 NS SR, ako súd dovolací zrušil rozsudok odvolacieho súdu sp.zn. 6 Obo 152/2001 zo dňa 19.12.2001 ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 14 Cb 8297/94-73 zo dňa 16.8.2000, ktorým súd zaviazal povinného – O. L. spolu so štátnym fondom životného prostredia SR (následne Z. a.s.) na zaplatenie istiny 11 377 000 Sk s prísl.“

Z takto formulovaného zdôvodnenia však nie je zrejmé z akých predložených listinných dokladov odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal, kto ich mal predložiť a či išlo o originály listín alebo o ich neoverené fotokópie.

Oprávnený spochybňuje, aby exekučný titul, ktorý bol podkladom na vykonanie exekúcie bol voči O.L. ako povinnej zrušený, alebo sa stal neúčinný.

Vo výroku neoverenej kópie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. februára 2007 sp. zn. 1 M Obdo V 11/2005 (založenej na čl. 349 až 353, rovnako aj na čl. 358 až 362 súdneho spisu sp.zn. 4 Er 870/2005 Okresného súdu Bratislava I) sa uvádza: „Rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch, ktorými bolo žalobe voči žalovanému v 2. rade ohľadne istiny vyhovené, z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.“

Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že odvolací súd pri rozhodovaní v tejto veci vychádzal z príslušného pripojeného súdneho spisu v ktorom sa nachádza originál rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7. februára 2007 sp. zn. 1 M Obdo V 11/2005, taktiež nie je zrejmé, či odvolací súd (ne)vychádzal z fotokópie uvedeného rozsudku založeného na čl. 349 až 353, resp. aj na čl. 358 až 362 súdneho spisu vedeného pod sp.zn. 4 Er 870/2005 na Okresnom súde Bratislava I.

Právne posúdenie veci odvolací súd vychádza z ustanovení § 57 ods. 1 písm. a/, § 57 ods. 2 Exekučného poriadku a § 251 ods. 1 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa ustanovenia § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd bez bližšieho vysvetlenia odvoláva na „hore uvedené dôvody“ (skutočnosti), ktoré podľa neho zakladajú dôvody na stavenie exekúcie a v tejto súvislosti označuje ustanovenie § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku i ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku. Logickým a systematickým výkladom ustanovenia § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku možno dospieť k záveru, že odsek 2 tohto ustanovenia dopadá na iné dôvody, ako sú uvedené v odseku 1; tieto môžu vyplývať buď z Exekučného poriadku alebo osobitného (iného) zákona. Pokiaľ odvolací súd mienil založiť rozhodnutie na kumulácii viacerých dôvodov vedúcich k zastaveniu exekúcie v odôvodnení rozhodnutia bolo potrebné každý z uvádzaných dôvodov riadne odôvodniť a vysvetliť (čo sa však v danej veci nestalo).

Z takéhoto odôvodnenia zmeňujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bola exekúcia zastavená je zrejmé, že nespĺňa náležitosti odôvodnenia rozhodnutia v zmysle citovaného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. a rovnako požiadavky, ktoré vyplývajú z práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že procesný postup odvolacieho súdu zavŕšený (dovolaním napadnutým) zmeňujúcim uznesením odvolacieho súdu, je zaťažený vadou v zmysle § 241 ods. 2. písm. b/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil Krajskému súd v Bratislave na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.). Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd sa nezaoberal vecnou správnosťou rozhodnutia ani ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júna 2011

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta

